

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/89/2016
Identifikačné číslo spisu: 7015200982
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7015200982.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci navrhovateľa: Ing. F. W., nar. X. E. XXXX, bytom v X., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, so sídlom v Prešove, Slovenská č. 40, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu z 28. mája 2015, sp.zn. 2N 6799/14-2354/15-KaPO, R. z. 34488/2015, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 26. apríla 2016, č.k. 2Sp/42/2015-16, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 26. apríla 2016, č.k. 2Sp/42/2015-16 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len ako „krajský súd“) postupom podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) rozsudkom z 26. apríla 2016, č.k. 2Sp/42/2015-16 potvrdil rozhodnutie odporcu z 28. mája 2015, sp.zn. 2N 6799/14-2354/15-KaPO, R. z. 34488/2015. Uvedeným rozhodnutím odporca podľa § 14 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“) odňal navrhovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v konaní pred súdom v právnej veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. marca 2012, č.k. 10CoE/115/2011-43.

Krajský súd z obsahu pripojeného administratívneho spisu odporcu zistil, že odporca rozhodnutím z 10. septembra 2014, sp.zn. 2N 6799/14-KaPO priznal navrhovateľovi nárok na poskytovanie právnej pomoci. Zároveň navrhovateľovi určil advokáta JUDr. Jána Burociho na zastupovanie v konaní pred

súdom v právnej veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. marca 2012, č.k. 10CoE/115/2011-43. Navrhovateľ s určeným advokátom uzavrel dňa 20. novembra 2014 Dohodu o poskytovaní právnej pomoci a udelil mu toho istého dňa Splnomocnenie na zastupovanie v predmetnom dovolacom konaní. Dňa 20. januára 2015 oznámil určený advokát odporcovi odvolanie plnej moci zo strany navrhovateľa. Krajský súd ďalej zistil, že na výzvu odporcu, z akého konkrétneho dôvodu došlo k odvolaniu určeného advokáta, navrhovateľ vo svojom vyjadrení zo 16. februára 2015 uviedol, že advokát neprejavoval veľký záujem o jeho právnu vec, v konaní si neuplatnil ani náhradu trov dovolacieho konania. Ustanovený advokát v následnom vyjadrení odvolanie plnej moci a odstúpenie od dohody o poskytovaní právnej pomoci považoval za prekvapivé. Konštatoval, že všetky podania sledovali záujmy navrhovateľa, pričom sa domnieval, že zo strany navrhovateľa išlo len o nepochopenie obsahu podaní. Rovnako odmietol akúkoľvek zaujatosť.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že navrhovateľ neuviedol žiadne konkrétne dôvody, ktoré by svedčili o tom, že určený advokát nevykonával svoju činnosť odborne a nestranne. Záver odporcu o tom, že navrhovateľ na základe subjektívnych dôvodov zmaril účel rozhodnutia o poskytnutí právnej pomoci v konkrétnom prípade, považoval krajský súd za správny. Dodal, že zákon č. 327/2005 Z.z. pripúšťa zmenu určeného advokáta na žiadosť oprávnenej osoby, ale navrhovateľ takúto žiadosť odporcovi nepodal, pričom v konkrétnom prípade sa stotožnil s názorom odporcu, že nárok na zmenu určeného advokáta ani nebol preukázaný.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ nepreukázal v konaní žiadny relevantný dôvod na to, aby určeného advokáta odvolal, krajský súd napadnuté rozhodnutie podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil ako vydané v súlade so zákonom

Nakoľko navrhovateľ v predmetnom konaní nedosiahol úspech, krajský súd mu právo na náhradu trov konania nepriznal.

Zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 35,- eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet Slovenskej pošty, a.s., Banská Bystrica, vedený v peňažnom ústave Poštová banka, a.s., Bratislava.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie.

V odvolaní namietal, že odôvodnenie rozsudku je absolútne nepravdivé, zavádzajúce, ktoré nedáva zákonný a odôvodňujúci podklad pre rozhodnutie. Uviedol, že advokát JUDr. Ján Buroci bol odvolaný zo zákonných, objektívnych dôvodov, nárok na zmenu advokáta bol preukázaný.

Následne v doplnenom odvolaní navrhovateľ bližšie konkretizoval dôvody svojho odvolania a tvrdení v ňom uvedených. Mal za to, že uviedol konkrétne dôvody, ktoré svedčia o tom, že určený advokát nevykonával svoju činnosť odborne a nestranne. Rovnako preukázal vzťah advokáta k protistrane. Odporca ako aj krajský súd vo svojich rozhodnutiach účelovo uviedli iba tie skutočnosti, ktoré im vyhovovali. Poukázal na to, že Oznámenie o prevzatí zastupovania ako aj Vyjadrenie k výzve Okresného súdu Skalica z 3. decembra 2014 nespĺňa požiadavky kvalifikovaného zástupcu. V ďalšej časti odvolania namietal, že krajský súd pojednával v neprítomnosti navrhovateľa, a to i napriek žiadosti o odročenie pojednávania z 21. apríla 2016, v ktorej ako dôvod odročenia označil nepriaznivý zdravotný stav manželky, starostlivosť o rodinu a dvoch maloletých detí a nedostatok finančných prostriedkov na cestu do Košíc a späť. Na základe týchto dôvodov mal krajský súd pojednávanie odročiť, ak tak nespravil, poprel navrhovateľovi právo na súdnu a inú právnu ochranu. V tejto súvislosti dodal, že byť prítomný na pojednávaní je právom účastníka konania, ktoré navrhovateľ z dôležitých dôvodov využil. Krajský súd nerešpektoval procesné práva účastníka konania a pokiaľ pojednával bez prítomnosti

účastníka konania, odňal mu tým možnosť konať pred súdom.

Navrhovateľ ďalej aj s poukazom na Dohodu o poskytovaní právnej pomoci uviedol, že postupoval presne v zmysle menovanej Dohody a z nej plynúci bod 5.1, podľa ktorého „Klient môže od tejto dohody odstúpiť kedykoľvek“. Dôvod odstúpenia od menovanej Dohody založil na tom, že advokát JUDr. Ján Buroci v exekučnej veci vedenej na Okresnom súde Skalica pod sp.zn. 1Er 3313/2008, rozhodujúci o doplnení dovolania, nenaplnil požiadavku kvalifikovaného zástupcu pre dovolacie konanie, na odstraňovanie nedostatku náležitostí podaného dovolania tak, aby zodpovedalo § 241 ods. 1, 2 OSP, t.j. aby bola poskytnutá kvalifikovaná právna pomoc a aby dovolanie vyhovovalo zákonným náležitostiam. Konkrétne uviedol, že ustanovený advokát JUDr. Ján Buroci svojím podaním z 3. decembra 2014 nazvaným „Oznámenie o prevzatí zastupovania, Vyjadrenie k výzve súdu“ dovolanie navrhovateľa (v exekučnej veci v pozícii oprávneného) nedoplnil tak, ako to predpokladá List Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. februára 2014, ktorým vrátil vec okresnému súdu ako predčasne predloženú v spojení s následne realizovaným uznesením okresného súdu z 13. mája 2014, č.k. 1Er/3313/2008-81, ktorým bol navrhovateľ vyzvaný, aby si zvolil pre dovolacie konanie advokáta a neúplné a nezrozumiteľné dovolanie doplnil. Túto skutočnosť považoval za dôvod odvolania Sphnomocnenia ako aj odstúpenia od Dohody o poskytovaní právnej pomoci; vylúčil tým, že dôvod odvolania je založený iba na subjektívnom postoji navrhovateľa tak, ako to tvrdí odporca a krajský súd.

Vzhľadom na vyššie uvedené, navrhovateľ skonštatoval, že rozhodnutia odporcu a krajského súdu vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ide totiž o konania v tak citlivých veciach, že zákonodarcu považoval za potrebné poskytnúť účastníkom širšiu ochranu ich práv tým, že uložil súdu povinnosť aktívne zisťovať skutočnosti a dôkazné prostriedky, aby neboli na svojich právach a právom chránených záujmoch poškodení. Rozhodnutie o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci možno považovať za arbitrárne, predstavujúce obmedzenie práva na súdnu a inú právnu pomoc garantovaného Ústavou Slovenskej republiky, preto je nanajvýš nutné brať do úvahy čl. 13 Ústavy Slovenskej republiky tak, aby do tohto práva bolo zasiahnuté skutočne len v nevyhnutnej miere a vždy v súlade so zákonom. Poukázal na nezlučiteľnosť záverov krajského súdu s článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Konaním krajského súdu sa znemožnila realizácia procesných práv navrhovateľa, čo malo za následok porušenie práva na spravodlivý proces. Rovnako navrhovateľ namietal, že zo strany krajského súdu bolo porušené aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

Záverom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie odporcu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie. Taktiež navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky výrok krajského súdu, ktorým bola uložená poplatková povinnosť postupom podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 221 ods. 1 písm. i/ OSP zrušil. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

III.

Odporca sa vo vyjadrení k odvolaniu zo 7. októbra 2016 stotožnil s výrokom ako i skutkovými a právnymi závermi obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku a navrhol, aby odvolací súd predmetný rozsudok potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 492 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania navrhovateľa (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 212 ods. 1 OSP a § 492 ods. 1, 2 SSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP, § 250l ods. 2 OSP, § 492 ods. 1, 2 SSP)

keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP a s § 492 ods. 1, 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 492 ods. 1 a 2 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

(2) Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 250l ods. 1, 2 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

(2) Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Najvyšší súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 250l a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia,

či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdný prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd napadnuté rozhodnutie odporcu z 28. mája 2015, sp.zn. 2N 6799/14-2354/15-KaPO, R. z. 34488/2015 potvrdil. Napadnutým rozhodnutím odporca postupom podľa § 14 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z. odňal navrhovateľovi nárok na poskytovanie právnej pomoci.

Najvyšší súd z administratívneho spisu vedeného u odporcu pod sp.zn. 2N 6799/14-2354/15 zistil, že odporca rozhodnutím z 10. septembra 2014, sp.zn.: 2N 6799/14 - KaPO, R. z.: 53020/2014 priznal navrhovateľovi podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. nárok na poskytovanie právnej pomoci a zároveň mu určil advokáta JUDr. Jána Burociho na zastupovanie v konaní pred súdom v právnej veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave

z 28. marca 2012,

č.k. 10CoE/115/2011-43. V zmysle odporcom realizovanej výzvy z 10. septembra 2014 doručil odporcovi Splnomocnenie z 20. novembra 2014 udelené určenému advokátovi JUDr. Jánovi Burocimu a Dohodu o poskytovaní právnej pomoci z 20. novembra 2014.

Následne elektronicky zaslaným podaním dňa 20. januára 2015 určený advokát odporcovi oznámil odvolanie plnej moci zo strany navrhovateľa, pričom prílohu podania tvorilo „Odvolanie splnomocnenia a Dohody o poskytovaní právnej pomoci“

zo 16. januára 2015. Na základe odporcom realizovanej výzvy z 29. januára 2015 o označenie dôvodov odvolania plnej moci určenému advokátovi, navrhovateľ v podaní

z 11. februára 2015 (vrátane jeho doplnenia zo 16. februára 2015) ako dôvod uviedol, že určený advokát cit.: „neprejavoval veľký záujem o túto právnu vec, nepredpokladal úspešnosť tejto právnej veci“, ... „vyjadrenie k výzve súdu nezodpovedá účelu a ochrane záujmov klienta ... mal postupovať v zmysle Dohody o poskytovaní právnej pomoci, a chrániť záujmy klienta, lebo obsah spisu a materiálov, ktoré mal kompletne k dispozícii, je jednoznačný v prospech navrhovateľa - klienta“, advokát „si neuplatnil ani náhradu trov dovolacieho konania, čo svedčí, akú váhu prikladal tomuto dovolaciemu konaniu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 10CoE/115-43 zo dňa 28.03.2012.“ Na základe uvedených skutočností došlo k narušeniu nevyhnutnej dôvery medzi určeným advokátom a klientom, na základe čoho navrhovateľ podaním zo 16. januára 2015 postupujúc pritom podľa bodu 5.1 Dohody o poskytovaní právnej pomoci odvolal Splnomocnenie

ako aj menovanú Dohodu. Zároveň požiadal odporcu, aby mu určil iného advokáta - JUDr. Jána Čarnogurského.

Na základe žiadosti odporcu o stanovisko zo 16. apríla 2015, určený advokát

JUDr. Ján Buroci vo vyjadrení k výzve uviedol cit.: „Odvolanie plnej moci a odstúpenie od dohody o poskytovaní právnej pomoci bolo pre mňa prekvapivé a k jeho doručeniu došlo po tom ako klient prevzal kópiu podaní adresovaných súdom v právnych veciach, v ktorých som bol ustanovený na zastupovanie. Z vyjadrení klienta, ktoré Vám zaslal je zjavné,

že má dojem, že podania neboli podávané v jeho záujme a na jeho prospech. ... Všetky podania sledovali záujmy oprávnenej osoby, čo môžete posúdiť i sami. Mám za to, že ide zo strany oprávnenej osoby o nepochopenie obsahu podaní. Z podaní je taktiež zjavné, že nie som zaujatý v akomkoľvek smere. Ostatné vyjadrenia oprávnenej osoby sú skreslené, zavádzajúce a neúplné.“ K predmetnému vyjadreniu zároveň priložil

- Oznámenie o prevzatí zastupovania, Vyjadrenie k výzve súdu

z 3. decembra 2014 adresované Okresnému súdu Skalica k sp.zn. 1Er/3313/2008

- Doplnenie vyjadrenia zo 4. decembra 2014, v ktorom si advokát uplatnil náhradu trov dovolacieho konania vo výške 139,78 eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odporca po vyhodnotení navrhovateľom označených dôvodov, na základe ktorých tento pristúpil k odvolaniu Splnomocnenia a Dohody o poskytovaní právnej pomoci vydal napadnuté rozhodnutie z 28. mája 2015,

sp.zn. 2N 6799/14-2354/15-KaPO, R. z. 34488/2015, v ktorom skonštatoval nesúčinnosť oprávnenej osoby, keďže rozhodnutie oprávnenej osoby odvolať plnú moc je kľúčové

aj pre ustanoveného advokáta, ktorý proti výslovne prejavenej vôli oprávnenej osoby nemôže vo veci, v ktorej bol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci, ďalej postupovať. Oprávnená osoba odvolala plnú moc určenému advokátovi na základe subjektívnych dôvodov, čím zmarila účel rozhodnutia odporcu - poskytnutie právnej pomoci v konkrétnom prípade, pričom nárok na zmenu určeného advokáta nebol preukázaný.

Účelom zákona č. 327/2005 Z.z. je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej

materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, v azylových veciach, v konaní o administratívnom vyhostení podľa osobitného predpisu, 1) oznamovateľom kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti (aa) (ďalej len "protispoločenská činnosť") alebo osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa osobitného predpisu, 1a) a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov. (§ 1)

Podľa § 5d ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z., ak existujú dôvodné pochybnosti o kvalite právnej pomoci alebo o poskytovaní právnej pomoci v záujme ochrany práv oprávnenej osoby alebo zahraničnej oprávnenej osoby, centrum môže na žiadosť oprávnenej osoby alebo zahraničnej oprávnenej osoby rozhodnúť o zmene v osobe advokáta alebo mediátora; centrum rozhodne o zmene vždy, ak oprávnená osoba alebo zahraničná oprávnená osoba preukáže nečinnosť advokáta alebo mediátora alebo ich vzťah k protistrane. Pri zmene v osobe advokáta alebo mediátora rozhodne súčasne aj o odmene za právne zastúpenie podľa § 12 ods. 4 alebo o odmene mediátora podľa § 11a ods. 3; v odôvodnených prípadoch centrum odmenu vôbec neprizná. Proti rozhodnutiu o zmene v osobe advokáta alebo mediátora sa advokát alebo mediátor môže odvolať iba v časti týkajúcej sa odmeny.

Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z., ak oprávnená osoba neudelí plnomocenstvo na úkony súvisiace s poskytovaním právnej pomoci centru alebo určenému advokátovi alebo ak udelené plnomocenstvo odvolá, nemá nárok na určenie iného advokáta; to neplatí, ak oprávnená osoba preukáže nečinnosť advokáta alebo jeho vzťah k protistrane.

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. oprávnená osoba je povinná poskytovať centru, určenému advokátovi alebo mediátorovi potrebnú súčinnosť.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z. z. Centrum rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak oprávnená osoba neposkytuje centru, určenému advokátovi alebo mediátorovi potrebnú súčinnosť;

Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. proti rozhodnutiu o odňatí poskytovania právnej pomoci možno v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia podať prostredníctvom centra odvolanie na príslušný krajský súd; o tomto centre oprávnenú osobu náležite poučí v odôvodnení rozhodnutia.

Najvyšší súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od záverov, ku ktorým dospel v odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd, právne posúdenie preskúmanej veci krajským súdom vo veci samej v zásade považuje za správne a súladné so zákonom.

Vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci vyplývajúcich z administratívneho spisu najvyšší súd na zdôraznenie správnosti záverov krajského súdu uvádza, že v predmetnej veci bolo nesporné, že navrhovateľ podaním zo 16. januára 2015 odvolal Splnomocnenie udelené advokátovi JUDr. Jánovi Burocimu, ktorý bol rozhodnutím z 10. septembra 2014, sp.zn.: 2N 6799/14 - KaPO, R. z.: 53020/2014 určený na zastupovanie navrhovateľa v konaní pred súdom v právnej veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. marca 2012, č.k. 10CoE/115/2011-43; rovnako navrhovateľ odstúpil od Dohody o poskytovaní právnej pomoci. O zmenu v osobe advokáta však navrhovateľ požiadal až podaním zo 16. februára 2015. Pokiaľ teda navrhovateľ udelené plnomocenstvo odvolal skôr, ako požiadal odporcu o zmenu v osobe advokáta, nebol naplnený predpoklad odporcu na postup podľa § 5d ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z., teda na rozhodnutie o zmene v osobe advokáta. V takom prípade, do úvahy prichádzala výlučne aplikácia vyššie citovaného ustanovenia § 12 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z., v zmysle ktorého, pokiaľ oprávnená osoba (navrhovateľ) odvolal udelené plnomocenstvo určenému advokátovi, nárok na určenie iného advokáta nemá. Zároveň citované ustanovenie v časti za bodkočiarkou upravuje výnimku z tejto

zásady, podľa ktorej má navrhovateľ nárok na určenie iného advokáta, pokiaľ preukáže nečinnosť advokáta alebo jeho vzťah k protistrane. Po preskúmaní administratívneho spisu, obsah ktorého tvorili aj vyjadrenia navrhovateľa (vyjadrenia z 11. februára 2015 a zo 16. februára 2015), najvyšší súd rovnako ako krajský súd dospel k záveru, že navrhovateľ v konaní nepreukázal nečinnosť advokáta, a taktiež jeho vzťah k protistrane. Z uvedených listín obsiahnutých v administratívnom spise vyplýva, že JUDr. Ján Buroci vo veci, v ktorej bola navrhovateľovi priznaná právna pomoc, vykonával úkony v prospech klienta - navrhovateľa, tak ako to vyplýva z príloh k listu z 28. apríla 2015 (Oznámenie o prevzatí zastupovania, Vyjadrenie k výzve súdu z 3. decembra 2014 adresované Okresnému súdu Skalica, k sp.zn. 1Er/3313/2008, Doplnenie vyjadrenia zo 4. decembra 2014, v ktorom si advokát uplatnil náhradu trov dovolacieho konania). Neobstojí tak ani tvrdenie navrhovateľa, že určený advokát si neuplatnil náhradu trov dovolacieho konania, čo navrhovateľ pokladal za jeden z dôvodov odvolania Splnomocnenia. Z obsahu administratívneho spisu jasne vyplýva, že advokát si podaním zo 4. decembra 2014 náhradu trov dovolacieho konania uplatnil.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že advokát JUDr. Ján Buroci nenaplnil záväzný pokyn Najvyššieho súdu Slovenskej republiky plynúci z Listu z 24. februára 2014, sp.zn. 3ECdo 9/2014, najvyšší súd považuje v tejto súvislosti za potrebné uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky Listom z 24. februára 2014, sp.zn. 3ECdo 9/2014 vrátil spis Okresnému súdu Skalica ako predčasne predložený. Dôvod vrátenia spisu spočíval v tom, že príslušný okresný súd v predchádzajúcej výzve na doplnenie dovolania a predloženie plnej moci udelenej advokátovi pre dovolacieho konanie, nepoučil navrhovateľa (tam oprávneného) aj o možnosti ustanovenia advokáta Centrom právnej pomoci za predpokladu, že účastník konania spĺňa v ustanovení § 30 OSP uvedené podmienky. Na základe tohto Listu okresný súd uznesením z 13. mája 2014, č.k. 1Er/3313/2008-81 opätovne vyzval navrhovateľa (oprávneného) na doplnenie dovolania v zmysle pokynu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Navrhovateľ následne podaním z 28. mája 2014 požiadal Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci, pričom tejto žiadosti bolo zo strany odporcu vyhovieť a rozhodnutím z 10. septembra 2014, sp.zn.: 2N 6799/14 - KaPO, R. z.: 53020/2014 mu bol priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci a určený advokát JUDr. Ján Buroci. Dňa 20. novembra 2014 bolo zároveň spísané Splnomocnenie ako aj Dohoda o poskytovaní právnej pomoci. JUDr. Ján Buroci podaním z 3. decembra 2014 oznámil okresnému súdu prevzatie zastupovania a doplnil navrhovateľom podané dovolanie, pričom z obsahu tohto podania vyplýva, že určený advokát konal v záujme navrhovateľa. Rovnako ako krajský súd, aj najvyšší súd dospel k obdobnému záveru, že podanie advokáta nevykazuje znaky neodborného, respektíve nekvalifikovaného postupu.

Taktiež z obsahu podaní navrhovateľa nevyplýva záver, že by mal mať určený advokát vzťah k protistrane. Hodnotenie správania, respektíve postupu protistrany v konaní ešte bez ďalšieho nezakladá dostatočne relevantný dôvod na ustálenie si záveru, že určený advokát má vzťah k protistrane. Nakoniec z obsahu podaní určeného advokáta vyplýva, že tento konal v prospech navrhovateľa. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na to, že ustanovený advokát pri prevzatí právneho zastupovania vec právne posúdi a môže vyjadriť svoj názor na skutkové a právne okolnosti prípadu. Objektívne zhodnotenie prípadu ešte samo o sebe neznamená, že právny zástupca bude postupovať v rozpore so záujmami oprávnenej osoby. Práve naopak, je povinnosťou advokáta svojho klienta upozorniť na možné riziká a poučiť ho aj o následkoch prípadného neúspechu v spore. Žiadna z týchto skutočností však neznamená, že advokát nebude postupovať v prospech oprávnenej osoby.

Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd dospel k záveru, že dôvody, o ktoré navrhovateľ „opieral“ odvolanie Splnomocnenia a odstúpenie od Dohody o poskytovaní právnej pomoci neboli dostatočne relevantné na to, aby navrhovateľovi vznikol nárok na určenie iného advokáta. Navrhovateľ nepreukázal nečinnosť ustanoveného advokáta a rovnako aj jeho vzťah k protistrane, čím mu nárok na určenie iného advokáta v označenej veci nevznikol. Navrhovateľ odvolal plnú moc určenému advokátovi na základe subjektívnych dôvodov, čím zmaril účel rozhodnutia odporcu - poskytnutie právnej pomoci vo veci dovolania proti uzneseniu Krajského súdu v

Trnava z 28. marca 2012,

č.k. 10CoE/115/2011-43. Bezodôvodným odvolaním splnomocnenia navrhovateľ znemožnil poskytovanie potrebnej súčinnosti ustanovenému advokátovi, preto odporca zákonným spôsobom rozhodol o odňatí poskytovania právnej pomoci navrhovateľovi v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

Námietku navrhovateľa, že krajský súd pojednával v jeho neprítomnosti, napriek ospravedlneniu a nesúhlasu s prejednaním veci v neprítomnosti, na základe čoho mal krajský súd navrhovateľovi odňať možnosť konať pred súdom, vyhodnotil najvyšší súd ako nedôvodnú.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 OSP). V ospravedlnení sa z pojednávania navrhovateľ uviedol, že sa ospravedľuje z pojednávania z rodinných dôvodov, a to zdravotného stavu jeho manželky, starostlivosti o dve maloleté deti (sprevádzanie do základnej školy v Spišskom Podhradí) a nedostatku finančných prostriedkov na cestu do Košíc a späť. Navrhovateľ nepriložil listinné dôkazy, ktoré by mohli zakladať dôležitý dôvod, pre ktorý by sa pojednávanie mohlo odročiť. Byť prítomný na pojednávaní je právom účastníka konania, avšak keď toto svoje právo bez dôležitého dôvodu nevyužije, môže súd vec prejednať v neprítomnosti účastníka.

Navrhovateľ v konaní pred krajským súdom nepreukázal, že by manželka mala plánované vyšetrenie práve na deň, ktorý by korešpondoval s dňom konania pojednávania, t.j. 26. apríl 2016. Odvoz detí do predškolského zariadenia, prípadne školy nemožno považovať za dôležitý (závažný, nepredvídateľný) dôvod na odročenie pojednávania, nakoľko v takom prípade by súd musel pojednávanie odročiť až do skončenia predškolskej výchovy, prípadne do skončenia ich povinnej školskej dochádzky. Taktiež navrhovateľ spájal ospravedlnenie svojej absencie na pojednávaní pre nedostatok finančných prostriedkov na cestovné s požiadavkou odročenia pojednávania na iný vhodnejší termín, bez pomenovania logickej spojitosti týchto dvoch skutočností.

Najvyšší súd v tejto súvislosti ďalej konštatuje, že konanie o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu sa uskutočnilo na základe odvolania (opravného prostriedku) podaného samotným navrhovateľom, teda išlo o konanie ním vyvolané, z čoho možno vyvodiť,

že išlo o konanie vo veci navrhovateľovi známej, ktoré si nevyžadovalo osobitnú prípravu navrhovateľa. V neposlednom rade, pokiaľ navrhovateľ sponchybňoval uplatnenie princípu kontradiktórnosti konania vedeného krajským súdom, najvyšší súd uvádza, že preskúmanie správnych rozhodnutí všeobecným súdom sa uskutočňuje v konaní, v ktorom sa preskúmava zákonnosť rozhodnutí a súd môže vykonať dôkazy navrhnuté na preskúmanie napadnutého rozhodnutia z hľadiska posúdenia jeho zákonnosti, t.j. princíp kontradiktórnosti sa v tomto konaní neuplatňuje tak, ako v prípade štandardných občianskoprávných sporov.

Najvyšší súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že navrhovateľ z rovnakých dôvodov (nepriaznivý zdravotný stav manželky, starostlivosť o maloleté deti a nedostatok finančných prostriedkov) žiadal o odročenie pojednávania aj vo veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 10Sp/71/2015, v rámci ktorého konajúci súd odročil pojednávanie celkovo až 6 (šesť) krát, pričom aj tak v konečnom dôsledku vzhľadom na opakované žiadosti o odročenie pojednávania rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa.

Posúdením všetkých týchto okolností nemožno vyvodiť záver, že krajský súd pochybil, keď vec prejednal bez neúčasti navrhovateľa, na strane ktorého by existoval vážny dôvod, pre ktorý by súd mal pojednávanie odročiť. Tvrdenie navrhovateľa, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, tak neobstojí.

Záverom najvyšší súd poukazuje na to, že v odôvodnení rozhodnutia všeobecný súd odpovedá na

konkrétne námietky účastníka konania, keď jasne a zrozumiteľne dá odpoveď na všetky kľúčové právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07). Rovnako Európsky súd pre ľudské práva pripomenul, že súdne rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsku z 21. januára 1999). Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Georiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd dospel k zhodnému záveru ako krajský súd, že napadnuté preskúmané rozhodnutie odporcu vychádzalo zo správneho právneho posúdenia veci, a preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 250l ods. 2, § 246c ods. 1 veta prvá, § 219 ods. 1, 2 OSP a § 492 ods. 1, 2 SSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250l ods. 2 OSP, § 250k ods. 1 OSP a § 492 ods. 1, 2 SSP tak, že v konaní neúspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.